

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 15CoP/52/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6724200720
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:6724200720.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Ladislava Mejstříka, členov senátu Mgr. Silvie Tisovej a JUDr. Miriam Štillovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom ako matka, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen, dieťa rodičov, matka: BSc. C. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom D. XX, E., zastúpená Advokátska kancelária JUDr. Martina Slosiariková, s. r. o., so sídlom Topoľová 33, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 54 830 591, otec: F. G. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom H. XXXX/XX, XXX XX I., zastúpený JUDr. Radko Petruňo, advokát so sídlom J. XXX, XXX XX I., o nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie matky maloletého dieťaťa proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen, č.k. 10P/10/2024-56 zo dňa 13. 02. 2024, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Zvolen zamietol návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia a o trovách rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu. Svoje rozhodnutie zdôvodnil s poukazom na ust. § 2 ods. 1, 2 zákona č. 161/20215 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (CMP), § 324 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (CSP), resp. § 325, § 326, § 328 a § 329 CSP. V odôvodnení uznesenia súd uviedol, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia nepovažoval za dôvodný, nakoľko nebolo osvedčené, že by matkou navrhovaná zmena úpravy styku otca s maloletou bola v prospech dieťaťa a nevyžaduje to ani naliehavosť a neodkladnosť situácie. Keďže v tomto prípade nebol ohrozený život alebo zdravie maloletého dieťaťa, súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Pri návrhu na prenesenie príslušnosti z dôvodu zmeny bydliska sa nestotožnil s návrhom matky, že miestne príslušným na konanie by mal byť Mestský súd Bratislava II. V tejto súvislosti poukázal na ust. § 112 ods. 1, 2 CMP s tým, že pre prenesenie príslušnosti musí byť splnená podmienka, že k zmene bydliska maloletého dôjde buď dohodou rodičov alebo iným zákonným spôsobom. V tomto prípade otec maloletého dieťaťa uviedol, že s presťahovaním matky do E. nedošlo s jeho súhlasom.

2. Proti tomuto uzneseniu prostredníctvom zástupcu, v zákonom stanovenej lehote, podala odvolanie matka maloletého dieťaťa. Ešte predtým však po rozhodnutí súdu prvej inštancie voči sudcovi prvoinštančného súdu vzniesla námietku zaujatosti z dôvodu, že existujú objektívne skutočnosti, na základe ktorých možno ustáliť, že B. K. ako zákonný sudca stratil spôsobilosť na nezávislé a nestranné rozhodovanie vo veci týkajúcej sa matky C. B.. V námietke zaujatosti poukazovala matka maloletého dieťaťa, že súd sa nestotožnil s prenesením miestnej príslušnosti na súd Bratislava II., hoci podľa matky došlo k zmene bydliska u dieťaťa zákonným spôsobom. Taktiež sa matke javilo ako nie nestranné odvolávanie sa zákonného sudcu na vyjadrenie otca maloletého dieťaťa urobené v inom konaní (rozvod rodičov dieťaťa). Závery zákonného sudcu vo veci sa potom matke javili ako zvýhodňovanie

strany otca. Súd prvej inštancie predložil námietku zaujatosti na posúdenie nadriadenému súdu, ktorý vec vrátil späť na ďalšie konanie s konštatovaním, že obsahom námietky zaujatosti bolo namietanie samotného postupu súdu, resp. samotného rozhodovacieho procesu, a preto v súlade s ust. § 53 ods. 3 CSP na takúto námietku zaujatosti sa neprihliada. V podanom odvolaní matka maloletého dieťaťa prostredníctvom právneho zástupcu dôvodila poukazom na ust. § 365 ods. 1 písm. a/, b/, f/, h/ CSP tým, že v konaní neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V odvolaní matka maloletého dieťaťa opakovane poukazovala na skutočnosť, že nedošlo k preneseniu miestnej príslušnosti na Mestský súd Bratislava II., hoci na takýto postup boli splnené podmienky. Poukazovala na iné konania, v ktorých ten istý zákonný sudca rozhodoval o prenesení miestnej príslušnosti práve z dôvodov, ktoré boli dané aj v prípade tohto konania. Podľa matky jednoznačne preukázala, že otec svojím silne negatívnym naladením voči matke premenenom do ústnych útokov počas jeho styku s maloletým dieťaťom zasahuje do práva dieťaťa na ochranu jeho zdravia, ale aj na ochranu jeho mravného vývoja. Okresný súd vo svojom rozhodnutí venoval pozornosť jedine ochrane osoby otca, pričom záujem dieťaťa vo svojom rozhodnutí nespomenul ani jedenkrát. Matka poukázala na to, že stará matka sama uviedla, že pri stretnutí s A. išla do obchodného centra na detské preliezky a v tom čase zavolała svojmu synovi - otcovi maloletej A., ktorá sa z prítomnosti syna sprostredkovaného telefonicky tešila, registrovala ho a spolu sa cez obrazovku smiali. Z tohto dôvodu matka navrhla aj alternatívny spôsob úpravy styku otca tak, že by nebol styk upravovaný, prípadne, aby bol v čase, keď je s dieťaťom stará matka (otcova matka). Podľa matky je dieťa v súčasnosti pri kontakte s otcom plačlivé, ukazuje prstom na obrazovku so slovami „ne ne ne“ a na matkinu otázku, či má vypnúť obrazovku odpovie „áno“. V danom prípade teda bola preukázaná naliehavosť potreby ingerencie súdu formou neodkladného opatrenia, ktorým dôjde k zamedzeniu negatívneho dopadu konania otca na rozvoj osobnosti maloletého dieťaťa. Cieľom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia matky nebolo zužovať styk otca, ale predísť neblahému vplyvu konania otca na dieťa. Podľa zástupcu matky súd riadnym spôsobom nezdôvodnil svoje rozhodnutie, čím znemožnil matke uskutočňovať jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jej práva na spravodlivý proces. Matka má za to, že napadnuté uznesenie nie je v zhode so záujmami maloletého dieťaťa a súd nesplnenie podmienok na nariadenie neodkladného opatrenia nedostatočne odôvodnil, čo ho robí nepreskúmateľným. Žiadala, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

3. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal uznesenie súdu prvej inštancie v súlade s ust. § 65 a § 66 CMP a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP napadnuté uznesenie ako vecne správne podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

4. V tomto prípade je zrejmé, že matka maloletého dieťaťa podala návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým navrhla realizovať zmenu právoplatného rozsudku (o rozvode manželstva), ktorým bol upravovaný styk otca s maloletým dieťaťom tak, že stretávanie a styk otca má prebehnúť v každom kalendárnom týždni v čase od 18,00 hod. v trvaní 15 minút prostriedkami elektronickej komunikácie určenými na prenos obrazu i zvuku s tým, že matka je povinná maloletú A. v určenom čase riadne pripraviť na styk s otcom realizovaný prostriedkami elektronickej komunikácie. Ďalej bol upravený styk otca s maloletým dieťaťom počas nedele v každom kalendárnom týždni v čase od 18,00 hod. v trvaní 15 minút prostriedkami elektronickej komunikácie. Súd upravil styk otca s dieťaťom takýmto spôsobom z dôvodu, že otec sa nachádza pracovne v USA a nemá možnosť osobne sa stretávať s dcérou. V návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia matka opísala, že počas takýchto stretnutí sa otec dopúšťal osočovania matky, pričom dieťa je účastné tohto jej znevažovania. Matka má obavu, že takéto správanie otca neblaho vplýva na dieťa. Podľa nej dieťa kontakt s otcom odmieta, keď ho vidí cez kameru, odmieta takto komunikovať, skrýva sa, prípadne kričí a ukazuje na obrazovku, že jej vadí, že je tam zapnuté video s otcom. Maloleté dieťa stresovú situáciu, ktorú negatívne vníma matka ako jej primárny rodič, zažíva opakovane a cíti, že táto situácia nie je pre ňu vyhovujúca a komfortná, nie je pre ňu ničím obohacujúca. Naopak správanie otca má negatívny vplyv na psychické zdravie dieťaťa. Matka preto žiadala, aby súd styk otca s maloletým dieťaťom neupravil, resp. aby tento prebiehal počas soboty v nepárnom kalendárnom týždni od 16,00 hod. do 16,15 hod. prostriedkami elektronickej komunikácie s tým, že styk sa bude realizovať výhradne počas styku maloletého dieťaťa so starou matkou G. K. B..

5. Neodkladné opatrenie umožňuje súdu rýchlo a pružne riešiť takú situáciu, keď je potrebný jeho okamžitý zásah. Je celkom výnimočným opatrením a súd pri rozhodovaní musí vždy prihliadnuť na to, aby prípadným vyhovením návrhu nedošlo k neprimeranému zásahu do práv dotknutých osôb. Na tieto okolnosti je potrebné obzvlášť prihliadať pri rozhodnutiach týkajúcich sa maloletého dieťaťa, kde súd prihliada v prvom rade na jeho záujmy, a teda musí zvažovať, či bez takéhoto rozhodnutia hrozí ujma práve na strane dieťaťa. V prípade maloletých detí pritom nemusí potreba dočasnej úpravy vyplývať len z naliehavosti situácie, ale aj z existencie záujmu maloletého dieťaťa na takejto dočasnej úprave pomerov.

6. V tomto prípade súd posudzoval, či je v záujme maloletého dieťaťa potrebné iným spôsobom dočasne upraviť styk, ktorý bol upravený právoplatným výrokom súdneho rozhodnutia (rozsudku o rozvode manželstva). Prihliadal tiež na špecifickosť situácie, keď otec maloletého dieťaťa je pracovne a dlhodobo v zahraničí a nemôže sa osobne fyzicky s dieťaťom stretnúť. Z tohto dôvodu bol upravený styk otca s dieťaťom prostredníctvom elektronickej komunikácie, kedy je zabezpečený prenos obrazu a zvuku a aspoň takýmto spôsobom je otec v kontakte s dieťaťom, resp. dieťa s ním. Ako hlavný pre podanie neodkladného opatrenia sa súdu javí dôvod na strane matky, podľa ktorej v priebehu styku otca s dieťaťom dochádza aj ku komunikácii smerovanej otcom dieťaťa k nej, ktorú považuje za ponížujúcu a dehonestujúcu. V tomto prípade súd správne prihliadal na záujem maloletého dieťaťa, keď pri nemožnosti osobného styku druhého rodiča s dieťaťom je potrebné zabezpečiť kontakt, aby nedošlo k odcudzeniu, čo je najmä pri nízkom veku dieťaťa pravdepodobné, pokiaľ dlhšiu dobu druhého rodiča nevidí a nekontaktuje sa s ním. Súd prvej inštancie správne poukázal, že v tomto prípade nič nenasvedčuje tomu, že by bol ohrozený život alebo zdravie dieťaťa a jedná sa skôr len o reakciu matky na ňou tvrdené negatívne vymedzovanie sa otca voči nej. Aj za takejto situácie je však v prvom rade na matke, aby dieťa na styk pripravila a prípadne neprenášala svoje negatívne emócie na dieťa, ale snažila sa, aby styk po dobu 15 minút prebehol tak, aby maloleté dieťa venovalo pozornosť obrazovému a zvukovému prenosu a realizoval sa kontakt s otcom. So závermi súdu prvej inštancie sa odvolací súd plne stotožnil a na tieto v zmysle § 387 ods. 2 CSP poukazuje.

7. Čo sa týka návrhu matky dieťaťa, aby súd styk neupravil vôbec, toto absolútne nie je v záujme maloletého dieťaťa. Tiež návrh, aby styk prebiehal v čase, keď má upravené stretávanie sa stará matka, nevznieva pre súd logicky, lebo pokiaľ, podľa tvrdenia matky dieťa odmieta komunikáciu s otcom v prítomnosti matky, nie je zrejmé, prečo by komunikáciu nemalo odmietať v prítomnosti starej matky. Navyše, v tomto prípade by styk bol čo do frekvencie zúžený. Takéto riešenie preto tiež nie je v súlade so záujmami maloletého dieťaťa.

8. V prípade poukazovania matky na nesprávny procesný postup súdu, keď nedošlo k preneseniu príslušnosti na Mestský súd Bratislava II. z dôvodu zmeny bydliska matky, odvolací súd poukazuje na ust. § 112 ods. 1, 2 CMP, v zmysle ktorého na konanie vo veciach starostlivosti súdu o maloletých je miestne príslušný súd, v obvode ktorého má maloletý v čase začatia konania bydlisko určené dohodou rodičov alebo iným zákonným spôsobom. V tomto prípade doteraz všetky konania prebiehali pred Okresným súdom Zvolen, kde vzhľadom na predchádzajúce bydlisko matky (E.) a otca (I.) prebiehali pred týmto súdom, a tým bola založená miestna príslušnosť súdu. V zmysle odseku 2, ak sa zákonným spôsobom menia okolnosti, podľa ktorých sa posudzuje miestna príslušnosť, môže súd preniesť svoju príslušnosť na iný súd, ak to vyžaduje záujem maloletého. Aj zo znenia tohto zákonného ustanovenia vyplýva, že v prvom rade súd sleduje záujem maloletého dieťaťa. Nie je teda povinnosťou súdu preniesť príslušnosť na iný súd len z toho dôvodu, že matka a s ňou aj dieťa zmenili bydlisko. Navyše, ako z vyjadrenia otca vyplynulo, ten s takouto zmenou výslovne nesúhlasil. Pri poukaze matky, že v odôvodnení rozhodnutia súd použil aj vyjadrenia rodičov, resp. zistenia o skutkovom stave z iných konaní, v tomto odvolací súd nevidí žiadny problém, resp. zaujatosť sudcu. Práve naopak z tohto dôvodu bola vytvorená špecializácia súdu a inštitút rodinného sudcu, aby tento bol čo najviac oboznámený so všetkými okolnosťami a skutočnosťami týkajúcich sa maloletého dieťaťa, aby tak v prípade rozhodovania čo najlepšie mohol hájiť záujem maloletého. Odvolací súd tak nezohľadil, že by zo strany súdu prvej inštancie v procese rozhodovania bol tento v rozpore s ustanoveniami CSP, CMP, prípadne Zákona o rodine. Postup súdu prvej inštancie tak odvolací súd považuje za správny. Taktiež za dostatočné považuje odôvodnenie rozhodnutia súdom prvej inštancie, a to v súlade s § 220 CSP. V tomto prípade v zmysle čl. 3 ods. 1 CMP sa pre odôvodnenie rozhodnutia vo veci prejedávanej v zmysle ustanovení CMP použijú ustanovenia CSP, aj keď v konaní podľa CMP sú odlišné niektoré ustanovenia o dokazovaní, jednoznačne je možné uviesť, že rozhodnutie musí byť presvedčivé, musia byť zrejmé myšlienkové postupy súdu pri hodnotení

jednotlivých dôkazov, ako aj jednoznačné zdôvodnenie ako súd dospel k jednotlivým záverom, ktoré boli podkladom rozhodnutia. V tomto prípade odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie spĺňa všetky vyššie uvedené kritériá a myšlienkový postup súdu bol v odôvodnení uznesenia dostatočne vysvetlený, nielen s poukazom na známe skutočnosti (resp. osvedčené skutočnosti), ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal a obsahuje preto stručný a jasný výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku. O nepreskúmateľné rozhodnutie by išlo najmä vtedy, ak dôvody neobsahuje alebo sú nezrozumiteľne podané.

9. S prihliadnutím na všetky vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

10. O trovách odvolacieho konania (o neodkladnom opatrení) rozhodol podľa § 396 ods. 2 CSP v spojení s § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nárok na náhradu trov konania nemá.

11. Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e** je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).